RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 234.624 van 3 mei 2016
in de zaak A. 212.190/VII-39.099.

In zake : de VZW MILIEUFRONT OMER WATTEZ
gevestigd te 9700 Oudenaarde
Kattestraat 23
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gwijde Vermeire

tegen :

de DEPUTATIE VAN
DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :
de NV VAN ISRAËL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart De Becker
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Loofstraat 39
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 6 februari 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 2 september 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Van Israël voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor de opslag, verpakking en verkoop van potgrond, meststoffen, turf en boomschors,

gelegen aan de Gaverstraat 41 in Geraardsbergen, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 12 juni 2014. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 maart 2016.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gwijde Vermeire, die verschijnt voor de verzoekende partij, organisatiemedewerker Fanny Cocriamont, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bart De Becker, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De tussenkomende partij exploiteert een inrichting voor de opslag, verpakking en verkoop van potgrond, meststoffen, turf en boomschors gelegen aan de Gaverstraat 41 te Geraardsbergen.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen verleende op 13 juni 1994 een eerste milieuvergunning en in de loop der jaren werden meerdere veranderingen vergund.

4. Op 4 april 2013 dient de tussenkomende partij een aanvraag in voor de hernieuwing en de verandering van de vergunning.

5. De aanvraag wordt op 18 april 2013 ontvankelijk en volledig verklaard. Het openbaar onderzoek loopt van 20 april 2013 tot 20 mei 2013. De verzoekende partij dient een bezwaarschrift in.

6. Op 2 september 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen de gevraagde vergunning, met uitzondering van het gebruik van een grondwaterwinning met een debiet van 300 m³ per jaar.

Onder meer wordt de opslag vergund van 2.800 liter propaangas in een bovengrondse houder, 10.000 liter diesel en 10.000 liter stookolie in een bovengrondse houder, 200 liter smeerolie, 50.000 m³ boomschors, 75 ton houten paletten, 300 ton kunststof (verpakkingsmateriaal), 3000 ton kunstmest, 15.000 m³ uitgegraven bodem.

In de inrichting is blijkens de aanvraag verder ook de (niet vergunningsplichtige) opslag voorzien van 10.000 m³ turf, 5.000 ton compost, 10.000 m³ potgrond en 5.000 m³ bodemverbeterende middelen.

7. Met een brief van 16 oktober 2013 dient de verzoekende partij een bestuurlijk beroep in. Zij verwijst daarin naar haar bezwaar in verband met de watertoets, de overstromingsproblematiek en de klimaatverandering en argumenteert dat het antwoord van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen niet voldoet.

8. De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig voor het lozen van bedrijfsafvalwater.

OVAM acht zich niet bevoegd voor de aspecten waarover in het bestuurlijk beroep wordt geargumenteerd, en verwijst voor wat betreft de afval- en materiaalbeleidsapsecten naar haar in eerste aanleg verleend gunstig advies.

De dienst Natuurlijke Rijkdommen verleent geen advies.

De dienst Grondwaterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert ongunstig voor de grondwaterwinning, en gunstig voor de tussentijdse opslagplaats (TOP) voor uitgegraven bodem.

De afdeling Milieuvergunningen wijst op het gunstig subadvies van het agentschap voor Natuur en Bos en adviseert gunstig.

De provinciale milieudeskundige adviseert gunstig, behalve voor de grondwaterwinning.

De Provinciale Milieuvergunningscommissie tenslotte adviseert gunstig, behalve voor de grondwaterwinning.

9. Met de bestreden beslissing van 6 februari 2014 verwerpt de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen het bestuurlijk beroep van de verzoekende partij en bevestigt ze de door het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen verleende vergunning ongewijzigd.

De in de motivering van de beslissing opgenomen watertoets luidt:

"De vergunningsaanvraag heeft onder meer betrekking op de opslag van bodemvreemd materiaal en op een lozing in oppervlaktewater.

De opslag van bodemvreemd materiaal moet voldoen aan de toepasselijke algemene- en sectorale voorwaarden van titel II van het Vlarem waardoor bodem- en grondwaterverontreiniging wordt voorkomen.

De inrichting is gelegen in het Denderbekken. Volgens de overstromingsinformatie op www.geo-vlaanderen.gisvlaanderen is de inrichting voor het grootste deel gelegen in effectief overstromingsgevoelig gebied, volledig van nature overstroombaar gebied (NOG).

Er worden geen wijzigingen aangebracht aan gebouwen of verhardingen waardoor de effecten van de inrichting op het overstromingsrisico voor de omgeving niet zullen wijzigen.

Het hemelwater dat op de betonverharding terecht komt waar de producten worden opgeslagen, wordt als bedrijfsafvalwater beschouwd en via bufferbekkens in de Gaverbeek geloosd (drie bezinkingsputten waarvan 2 recente putten van elk ca. 110 m³ en 1 bestaande van 27 m³),

Overeenkomstig de hemelwaterverordening mag vanaf een referentieoppervlakte verharding van 100 m² het afstromende hemelwater afgevoerd worden met een max. afvoerdebiet van 1.500 l/u en per 100 m² mits een buffervolume van 400 l/20 m² referentie oppervlakte verharding.

Het afvoerdebiet per lozingspunt bij Van Israël bedraagt 2 l/sec per hectare = 72 l/u per 100 m² waardoor aan de eerste deelvoorwaarde van de verordening wordt voldaan.

De totale betonverharding bedraagt 45.800 m²; voor de oppervlakte van de daken is dit ca. 5.200 m². Theoretisch gezien dient voor deze betonoppervlakte ca. 916 m³ en voor het dakoppervlak ca. 104 m³ gebufferd te worden. In de praktijk bedraagt de buffercapaciteit van de ondergrondse afvoerbuizen (betonverharding) ca. 908 m³ en voor de daken ca. 180 m³. Globaal gezien is er een overschot m.b.t. de bergingscapaciteit.

Hemelwater dat niet is verontreinigd wordt gebufferd in de riolering (lengte 210 m met een bufferingscapaciteit van 60 m³) en eveneens geloosd in de Gaverbeek.

Verder is er opvang van hemelwater in meerdere regenwaterputten (5 putten van elk 5 m³, 1 x 100 m³ en 2 bovengrondse waterbuffers van elk 20 m³) voor gebruik in sanitaire installaties en voor besproeien van de boomschors in droge perioden.

Verder dient gesteld dat het bedrijf op de betreffende locatie reeds actief is sinds 1995. Stelselmatig hebben er uitbreidingen plaatsgegrepen (zie overzicht bouwvergunningen): betonzone 1A waarop zich de loods met de 3 opzaklijnen en de overkapte big bale installatie en menginstallatie bevinden, en betonzones 1B, 2, en 3 (met de zeefinstallatie voor boomschors).

Verder zijn er nog de zones 4 en 5, bestaande uit een waterdoorlaatbare verharding met steenpuin.

De laatste uitbreidingen (aanleg van een toegangsweg en de betonzone 3 met overkapping van de compostzeef) dateren van 2010 en 2011. Voor deze projecten werden zowel [...] milieu- als stedenbouwkundige vergunningen verleend.

Met betrekking tot de huidige aanvraag dient gesteld dat er geen wijzigingen worden aangebracht aan gebouwen of verhardingen waardoor de effecten van de inrichting op het overstromingsrisico voor de omgeving niet wijzigen".

IV. Onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep

Eerste exceptie aangaande het verlies van belang van de verzoekende partij

Standpunt van de tussenkomende partij

10. De tussenkomende partij werpt in de laatste memorie op dat de memorie van wederantwoord ondertekend werd door een "gewone" bestuurder van de verzoekende partij die de vereniging niet in rechte kan vertegenwoordigen. Dit processtuk werd aldus niet op rechtsgeldige wijze ingediend zodat overeenkomstig artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet worden vastgesteld "dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen".

Beoordeling

11. Het vierde lid van artikel 13 van de VZW-wet bepaalt dat de bevoegdheid om de vereniging in en buiten rechte te vertegenwoordigen "op de wijze bepaald in de statuten" kan worden opgedragen aan één of meer personen, al dan niet bestuurder of lid, die ofwel alleen, ofwel gezamenlijk, ofwel als college optreden.

12. Artikel 5, sectie 5, "Externe vertegenwoordigingsmacht" van de statuten van de verzoekende partij bepaalt:

§1. De Raad van Bestuur vertegenwoordigt als zodanig de vereniging in alle handelingen in en buiten rechte. Zij kan ook een raadsman aanstellen om haar te vertegenwoordigen of bij te staan.

§2. Onverminderd de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de Raad van Bestuur, aanvaardt de Raad van Bestuur dat de vereniging ook via een of meer van haar bestuurders, waarvan één als voorzitter, ondervoorzitter, secretaris of penningmeester, kan vertegenwoordigd worden in of buiten rechte.

§3. Bovendien kan de Raad van Bestuur of de persoon of personen bedoeld in vorig lid, een of meer gevolmachtigden, al dan niet bestuurslid of lid van de vereniging, aanstellen die de vereniging voor een welbepaalde rechtshandeling of specifieke reeks rechtshandelingen kan of kunnen vertegenwoordigen in rechte. Deze gevolmachtigden verbinden de vereniging binnen de perken van hun verleende opdracht of volmacht; dit geldt op tegenwerpelijke wijze tegenover derden mits wettelijke bekendmaking van deze beslissing tot aanstelling.

(...)".

13. Op 9 april 2014 heeft de raad van bestuur van de verzoekende partij beslist om een beroep tot nietigverklaring van de bestreden milieuvergunning bij de Raad van State in te dienen en tevens "ieder lid van de Raad van bestuur [gemachtigd] waarbij een van hen afzonderlijk de stukken in de procedure kan ondertekenen".

14. De memorie van wederantwoord werd dus ondertekend door een bestuurder van de verzoekende partij die daartoe rechtsgeldig was gemachtigd door de raad van bestuur.

15. De exceptie wordt verworpen.

Tweede exceptie aangaande het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

16. Bij de toelichting van haar belang argumenteert de verzoekende partij onder meer dat:

"voorliggende inrichting - wegens het gebrek aan opgelegde vergunningsvoorwaarden/maatregelen - integraal [kan] overstromen en zal de turf, kuntmeststoffen e.d. hierbij onder water komen te staan. Water dat op dat moment met een grote kracht en snelheid door de Dendervallei stroomt. Hierdoor zal heel wat van deze stoffen komen op te lossen en zullen ze meestromen en elders in de Dendervallei neerslaan. Waar die stoffen neerslaan, zullen ze bij de komende regenwaterbuien geleidelijk aan doorsijpelen naar het grondwater en er dat grondwater verrijken met meststoffen. In die gehele Dendervallei is er één enkel samenhangend grondwatersysteem. Dus een aanrijking met meststoffen en/of een vervuiling op één locatie in de vallei sijpelt geleidelijk aan door naar de rest van de vallei en zorgt er voor een vermestings- en/of vervuilingsprobleem. Daarenboven doordat een stroomafwaarts de site een groot gebied van het Vlaams Ecologisch Netwerk gelegen is, alwaar de Dendervallei breed uitstrekt, zal daar een groot deel van de opgeloste en meegespoelde turf, meststoffen en vervuilende stoffen net daar neerslaan en voor een rechtstreekse vervuiling zorgen".

17. De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij met volgende argumenten:

"Ten eerste levert zij geen enkel bewijs dat de bestreden beslissing zal of zelfs maar kan leiden tot de in randnr. 3 van het inleidend verzoekschrift beschreven effecten. Het vereiste dat het belang voldoende zeker moet zijn brengt a contrario met zich dat het niet louter hypothetisch mag zijn (RvS 8 april 2011, nr. 212.579). Verzoekende partij doet een aantal loze beweringen, die niet door stukken worden ondersteund, en leidt daar vervolgens een hypothetisch belang uit af. Dit volstaat niet, de vordering is onontvankelijk.

Ten tweede is het (hypothetische) belang van verzoekende partij onvoldoende specifiek. Verzoekende partij is een regionale milieuvereniging. De bestreden beslissing is een milieuvergunning klasse 2 voor een kleinschalig bedrijf, waarvan de exploitatie slechts een lokaal effect heeft (enige bovenlokale effecten zijn louter hypothetisch en worden door verzoekende partij niet aannemelijk gemaakt). Er is geen evenredigheid tussen het actieterrein van verzoekende partij enerzijds en de draagwijdte van de bestreden beslissing anderzijds. Gelet op het algemene actieterrein van verzoekende partij en haar op algemene wijze geformuleerde doelstellingen, beschikt verzoekende partij niet van de vereiste hoedanigheid om de bestreden milieuvergunning aan te vechten. Bijgevolg is ook om deze reden de vordering onontvankelijk".

Beoordeling

18. Zoals het arrest van de algemene vergadering inzake Coomans e.a., nr. 187.998 van 17 november 2008 (sub nr. 28.2.3.2), in herinnering brengt, is

wanneer een vereniging zonder winstoogmerk die niet voor haar eigen belang opkomt vóór de Raad van State optreedt, vereist dat haar maatschappelijk doel van bijzondere aard is en, derhalve, onderscheiden van het algemeen belang, dat zij een collectief belang verdedigt, dat haar maatschappelijk doel door de bestreden handeling kan worden geraakt, en dat ten slotte niet blijkt dat dit maatschappelijk doel niet of niet meer werkelijk wordt nagestreefd.

19. Krachtens artikel 2 van zijn statuten heeft het de verzoekende partij tot doel het behoud, de bescherming en verbetering van het menselijk en natuurlijk leefmilieu kaderend in een duurzame ontwikkeling van de samenleving, waarbij wordt voldaan aan de behoeften van de huidige generatie zonder dat daarbij de behoeften van de volgende generaties in het gedrang komen. Deze doelstelling omvat:

> "- het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden;
> - het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van open ruimte, landschappen, monumenten, cultureel erfgoed, stedenschoon en dorpsgezichten;
> - een verantwoord en efficiënt gebruik van de natuurlijke rijkdommen, ruimte en energiebronnen. Dit impliceert productie- en consumptiepatronen die de beschikbare milieugebruiksruimte en de draagkracht van het ecosysteem respecteren;
> - het bereiken van een algemene basismilieukwaliteit voor de milieucompartimenten water, bodem en lucht en het bereiken van een bijzondere milieukwaliteit in specifieke omstandigheden of gebieden;
> - het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van het stedelijk leefmilieu en van een leefbare woonomgeving. Dit impliceert het beperken van alle vormen van milieuhinder, waaronder geluidshinder, verkeersoverlast, geurhinder, lichthinder,...;
> - het bereiken van een beleid gericht op de bescherming van de gezondheid van de mens;
> - het bereiken van een beleid dat berust op o.a. het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden en het beginsel dat de vervuiler betaalt;
> - het bereiken van een beleid dat gestoeld is op een volwaardige participatie van burgers en milieuverenigingen en dat de toegang tot het gerecht voor dezen garandeert;
> - het optreden in rechte voor de administratieve en gerechtelijke overheden, teneinde de toepassing van de doelstellingen sub par. 1 op het terrein te situeren

binnen het werkgebied van de vereniging te verwezenlijken, onverminderd haar recht tot verhaal tegen administratieve besluiten van zelfs reglementaire aard. Bij deze actie kan zij alle nuttige of noodzakelijke vorderingen stellen, zoals staking en voorkoming van milieuschade, herstel in natura, schadevergoeding, bewarende maatregelen, enz".

20. Het is niet betwist dat het maatschappelijke doel van de verzoekende partij van bijzondere aard is, dat zij dat maatschappelijk doel nastreeft en dat de vergunde inrichting in Geraardsbergen is gelegen in het in artikel 1 van de statuten omschreven werkingsgebied van de verzoekende partij.

Het beroep van de verzoekende partij past in haar in artikel 2 van de statuten opgenomen maatschappelijke doelstelling.

21. Het maatschappelijk doel kan in de voormelde omstandigheden door de bestreden beslissing worden geraakt. Anders dan de tussenkomende partij aanneemt, dient de verzoekende partij niet aan te tonen dat haar maatschappelijk doel door de bestreden beslissing zal worden geraakt om te voldoen aan de in randnummer 18 genoemde specifieke vereiste dat haar maatschappelijk doel door de bestreden handeling kan worden geraakt.

22. Anders dan de verwerende partij aanneemt volstaat het dat aan de in randnummer 18 genoemde vereisten wordt voldaan en is het niet vereist dat er daarenboven ook een band van evenredigheid zou bestaan tussen het actieterrein van de verzoekende partij en de territoriale draagwijdte van het bestreden besluit.

23. De exceptie wordt verworpen.

V. Beoordeling van het enig middel

24. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 5, 6 en 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: DIWB) "iuncto […] artikelen 4 & 7 van de richtlijn 2007/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 over beoordeling en beheer

van overstromingsrisico's", de artikelen 2/1, 3, 4, 5 en 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstanties en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: watertoetsbesluit), de artikelen 4.3.1 en 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, artikel 1.1.10 "van het PRUP Unalsite, onderdeel van de afbakening van het kleinstedelijk gebied van Geraardsbergen goedgekeurd bij ministerieel besluit van 7 december 2012", de artikelen 8, 16, 18, 25, § 1, en 36ter, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 1.2.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids-, rechtszekerheids-, motiveringsbeginsel en "het beginsel van de behoorlijke afweging":

> "Doordat de Deputatie er foutief van uitgaat dat een verlies aan overstromingsruimte/volume enkel maar gepaard gaat of kan gaan met een stedenbouwkundige vergunning en verkeerdelijk meent dat bij afgifte van de milieuvergunning er geen overstromingsruimte/volume wijzigt en er aldus geen compensatie dient te worden gekoppeld aan deze milieuvergunning
>
> en doordat de Deputatie meent dat er in de vorige milieuvergunningen een watertoets uitgevoerd werd, hoewel men in die vorige milieuvergunningen er nog foutief van uitging dat de site niet in overstromingsgevoelig gebied gelegen is
>
> en doordat de inrichting pal in het midden van de Dendervallei gelegen is en op 14-16 november 2010 integraal overstroomde (tot een hoogte van ca. 19m TAW) en er op basis van de klimaatvoorspellingen de site in de toekomst kan overstromen tot aan een niveau van ca. 21m TAW, hetgeen impliceert dat alle opgeslagen stoffen integraal ondergedompeld kunnen zijn en bij een overstroming zullen oplossen en meespoelen in het Denderwater en op die manier zowel het aquatisch milieu (Dender) als het terrestrische milieu (de integrale Dendervallei) zullen bemesten wat een negatieve impact heeft op de fauna en flora,
>
> en doordat door het toestaan van de vergunning er minimum 68 miljoen liter overstromingsvolume verloren gaat, d.i. al de ruimte die de opgeslagen stoffen en materialen kunnen innemen met voorliggende vergunning,
>
> en doordat met voorliggende vergunning in vergelijking met de voorgaande milieuvergunning nu ook een uitbreiding voor het mechanisch behandelen van hout gevraagd wordt, hetgeen tevens opslag van potgrond en turf impliceert, die

een - in de aanvraag en in de vergunning niet nader bepaalde - (overstroombare) ruimte zullen innemen,

en doordat de passende beoordeling, de verscherpte natuurtoets alsook het advies van het agentschap voor natuur en bos nalaten te onderzoeken wat de effecten zijn op het stroomafwaarts gelegen Vlaams Ecologisch Netwerk

Terwijl de overheid die over een vergunning beslist, verzaakte aan ondermeer de plichten opgedragen bij het decreet betreffende het integraal waterbeleid via de watertoets

en terwijl in besluit niets staat over de risico's door het uitlogen van de meststoffen en turf;

en terwijl de risico's voor wateroverlast voor woningen aan de rand van de vallei groter worden doordat het water dat op de plaats van de inrichting niet meer kan staan elders een weg zal zoeken.

en terwijl het in kader van de goede plaatselijke en duurzame ruimtelijke ordening het verre van evident is om inrichtingen toe te laten in een riviervalleigebied dat tevens overstromingsgebied is.

en terwijl de wateradviezen een gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting waarvoor een vergunning wordt gevraagd met het leefmilieu, de bescherming van de oppervlakte- en grondwateren, het algemeen waterzuiveringsprogramma en het milieubeleidsplan en de sectorale uitvoeringsplannen alsmede met de externe veiligheid dient te bevatten en indien de inrichting verenigbaar wordt geacht met het leefmilieu en de externe veiligheid, een gemotiveerd voorstel van de vergunningstermijn en de vergunningsvoorwaarden, die betrekking hebben op de bescherming van het leefmilieu en de externe veiligheid en een gemotiveerde beoordeling over de inrichting waarvoor een vergunning wordt gevraagd, wat de bescherming van het grond- en het oppervlaktewater betreft dient te bevatten,

en terwijl het advies van het Agentschap R-O Vlaanderen, het college van burgemeester en schepenen, de gemeentelijke of provinciale stedenbouwkundige ambtenaar of de afdeling bevoegd voor het stedenbouwkundig beleid een beschrijving dient te bevatten van de bestemming die, overeenkomstig de plannen van aanleg, in een straal van 500 m rond de betrokken inrichting, aan de omgeving is gegeven alsook een gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting waarvoor een vergunning wordt gevraagd met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening".

25. De verzoekende partij merkt op dat de eerste milieuvergunningen werden verleend op 13 juni 1994 en 26 februari 1996, voor een termijn tot 12 juni 2014. Die vergunningen werden verleend zonder watertoets vermits het DIWB nog niet bestond. Na de inwerkingtreding van het DIWB werden er een aantal veranderingen vergund zonder onderzoek "naar het mogelijk schadelijk effect op het watersysteem", of "de vereiste compensatie voor het verlies aan overstromingsruimte en -volume". Deze laatste vergunningen zouden

daarom onwettig zijn. De bestreden beslissing kan er in elk geval niet naar verwijzen.

26. De verzoekende partij licht verder toe:

"Conform de watertoets moet de overheid de vergunning toetsen aan de relevante doelstellingen en beginselen van het DIWB alsook aan de waterbeheerplannen.

Verwerende partij stelt dat het bedrijf reeds sinds 1995 actief is en dat voor de uitbreidingen telkens een bouw- en milieuvergunning verkregen werd. Met de huidige aanvraag worden geen wijzigingen aangebracht aan die oude toestand.

Verwerende partij stelt dat de grieven van verzoekster moeten worden ontkend.

In het bijzonder wijzen ze nogmaals op de gunstige adviezen die de verschillende waterbeheerders verleenden in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen en dat die adviezen uitgegaan zijn van de vooropgestelde doelstellingen en voorschriften van het DIWB. In verband met het bekkenbeheerplan voor de Dender schrijft verweerster dat er in de verschillende adviezen op de toepasselijke voorschriften om wateroverlast en watertekort te voorkomen, gewezen werd. Maar, daarna komt verweerster niet verder dan enkel elementen op te sommen die betrekking hebben op opvang en gebruik van hemelwater en geen enkele m.b.t. wateroverlast.

Vervolgens stelt verweerster wel dat de inrichting gelegen is in overstromingsgebied en stelt daarover dat ingrepen in dergelijke gebieden enkel te overwegen zijn indien het gaat om reeds aangesneden gebieden mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden, voorwaarden die tot doel hebben om veiligheid van werknemers en omwonenden te garanderen en de verloren ruimte voor water te compenseren. Men overschouwt daarna twee soorten projecten die hier aan de orde zouden zijn, i.c.

1) Een toegangsweg. Verweerster stelt dat dit geen gebouw betreft
2) Een overkapping van de zeef. Verweerster stelt dat hiervoor:
    a. Het vloerpeil 30 cm hoger moet liggen dan het waterpeil
    b. Er een terugslagklep moet voorzien worden op de aansluitingen naar riolering en terugslagkleppen
    c. De waterafvoer via eventueel een pomp altijd verzekerd moet zijn.

Men stelt nadien dat men het overstromingsgebied intact moet houden en dat het terreinniveau ongewijzigd moet blijven.

Uiteindelijk behoud de verwerende partij de beslissing van het CBS d.d. 2/9/2010, inclusief de daarin opgenomen voorwaarden. Die voorwaarden citeerden we hierboven reeds in het stuk 'betreffende de overstromingsrichtlijn'. Hierbij stelde verzoekster vast dat slechts één van de zeven voorwaarden betrekking had op de overstromingsproblematiek, m.n. het plaatsen van houders van diesel, stookolie en smeerolie op 1m boven de grond, zonder dat er evenwel voorwaarden opgelegd werden dat deze tot boven toe

volledig waterdicht zouden zijn, gelet op het feit dat het overstromingsniveau dus tot 21 m TAW kan reiken.

Naast die ene ‘nieuwe’ voorwaarde blijft de verwerende partij alsook het CBS zich beroepen op het feit dat het aldus een hernieuwing betreft van zaken die reeds allemaal vergund werden in het verleden.

De stedenbouwkundige vergunningstoestand (i.c. de bouwvergunningen anno 1994, 1996, 2003, 2004 en 2007) laten we hier echter buiten beschouwing van dit verzoekschrift omdat niets ter zake doet. De essentie is immers welke invloed de milieuvergunning kan hebben op het watersysteem.

We maken daarvoor hieronder een volledig overzicht. Alle na 1994 afgeleverde milieuvergunningen vervielen op 13/6/2014 (m.u.v. de vergunning anno 1999 die afloopt op 26/2/2016) omdat toen ook de basisvergunning verviel.

[...]

Belangrijk te weten is dat de Unal-site van ca. 1940 t.e.m. 14/11/2010 nooit overstroomde omdat de site toen deels opgehoogd werd voor de ontwikkeling als bedrijventerrein en omdat de effecten van de klimaatverandering zich tot dan toe nog niet zo sterk manifesteerden. Voor al die vergunningen die voordien afgeleverd werden was er nooit sprake van dat er overstromingsruimte verloren ging. Het is nu pas dat die noodzaak er wel is. Die noodzaak is nu nog groter geworden, nu we de resultaten van de klimaatvoorspellingsmodellen uitrekenden voor voorliggende site. Nu pas is duidelijk geworden dat het overstromingsniveau kan reiken tot aan 21m TAW waardoor in werkelijkheid dus nog meer overstromingsvolume verloren kan gaan met voorliggende vergunning. Zaken als boomschors e.d. zijn tot vele meters hoog opgestapeld. Terwijl de berg boomschors in 2010 met zijn voeten in het water stond, zal deze in de toekomst integraal ondergedompeld zijn bij een hevige overstromingen. Daarom: het verlies aan overstromingsruimte zoals gepresenteerd in bovenstaande tabel was vroeger niet aan de orde. En nog: die totalen waren ook met de overstromingen eind 2010 nog niet aan de orde. Het is pas met het omrekenen van de resultaten van de klimaatvoorspellingsmodellen dat nu de kennis voorhanden is dat die gehele site tot 21m TAW kan overstromen de komende jaren en dat hetgeen men aldus vroeger vergund had

Daar de watertoets in voege trad op 24 november 2003, stelt zich de vraag of de watertoets correct toegepast werd in de vorige vergunningen van na die datum, of m.a.w. of deze vergunningen al dan niet (on)wettig tot stand gekomen zijn. Gelet op hetgeen we in de vorige paragraaf [hebben] uitgelegd is de toestand bij het afgeven van de vergunningen anno 2004 en 2005, twee vergunningen die nu, rekening houdend met de actualiteit en met de voorhanden zijnde kennis, nu ook anders dan de dag van vandaag. Of anders gesteld, terwijl men vroeger gerust kon stellen dat er geen verlies is aan overstromingsruimte, weten we pas sinds eind 2010 dat er wel een verlies is aan overstromingsruimte en weten we nu pas dat er in de toekomst een nog veel groter verlies aan overstroombare ruimte zal zijn door al de opgeslagen stoffen die toegestaan worden met voorliggende vergunning.

Belangrijk nog op te merken is dat hoewel op het eerste zicht zou lijken uit bovenstaande tabel dat via de milieuvergunningen van 2004, 2005 en 2011 een veel grotere hoeveelheid overstromingsvolume verloren gaat, en reeds in de

milieuvergunning van 1995 de toestemming gegeven werd tot de opslag van een onbeperkte hoeveelheid kunstmest (meer dan 100ton) enerzijds en een onbeperkte hoeveelheid hout plus boomschors anderzijds (meer dan 200m³).

[...]

Zoals hierboven uiteengezet is het antwoord van de Deputatie m.b.t. de watertoets gerelateerde aspecten kennelijk onredelijk. En doordat ze zich baseren op de oude milieuvergunningen, die louter stil staan bij de aspecten 'hemelwater' en 'afvalwater' en daarenboven er foutief van uitgaan dat de site niet zou overstromen, hebben ze niet alleen een aantal aspecten van het watersysteem niet behandeld, maar zijn ze ook vertrokken van de foutieve feitelijke gegevens.

Hieronder gaan we nog na of de rubriek watertoets in het overwegend gedeelte van de betwiste vergunning en/of de wateradviezen dit tekort kunnen opvangen.

In tegenstelling tot de vorige milieuvergunningen vertrekt men hier wel van het correcte gegevens m.b.t. de overstromingsgevoeligheid:

De inrichting is gelegen in het Denderbekken. Volgens de overstromingsinformatie op www.geo-vlaanderen.gisvlaanderen is de inrichting voor het grootste deel gelegen in effectief overstromingsgevoelig gebied, volledig van nature overstroombaar gebied (NOG).

De conclusies die men daaraan koppelt is de volgende:

Er worden geen wijzigingen aangebracht aan gebouwen of verhardingen waardoor de effecten van de inrichting op het overstromingsrisico voor de omgeving niet zullen wijzigen.

Men gaat er aldus vanuit dat een wijziging aan het overstromingsvolume enkel gekoppeld is aan de zaken die enkel van stedenbouwkundige aard zijn. We betwisten dit. Immers met voorliggende vergunning gaat, zoals in hogerstaande tabel uitgerekend, 68 miljoen liter overstromingsvolume verloren. Bij een overstroming zal het grootste deel van de met de milieuvergunning opgeslagen stoffen hiervan blijven liggen en dus een obstructie vormen bij overstroming van de Dender. Een aantal stoffen zoals het kunstmest en turf zullen bij contact met water gemakkelijk oplossen en zorgen voor een vermesting van het Denderwater en dus ook voor de Dendervallei waar deze stoffen zullen neerslaan. Of die stoffen onder een overdekte/overkapte ruimte liggen (om contact met het regenwater te vermijden) maakt hiervoor niets uit: het overstromende Denderwater heeft vrij spel onder die overdekte/overkapte ruimte. Kunstmest moet immers snel oplossen in contact met water, zo werkt het ook als het uitgestrooid wordt op akkers. Het moet immers na enkele regenbuien opgelost zijn in de grond zodat het opgenomen kan worden door de planten. De daarna volgende overwegingen in die rubriek watertoets hebben betrekking op het hemelwater, de verharde oppervlakte van de site en de stedenbouwkundige elementen. Tot slot wordt de overweging afgerond als volgt:

Met betrekking tot de huidige aanvraag dient gesteld dat er geen wijzigingen worden aangebracht aan gebouwen of verhardingen waardoor de effecten van de inrichting op het overstromingsrisico voor de omgeving niet wijzigen.

Dit is een herhaling van hetgeen in aanvang van de rubriek watertoets overwogen werd en zoals door ons uiteengezet foutief en onvolledig is.

[...]

De vergunningverlenende overheid lijkt zich te baseren op de voorlaatste paragraaf van art. 8 §5, maar zoals reeds uiteengezet is er geen sprake van een deugdelijke watertoets gebaseerd op juiste feiten in die voorafgaande milieuvergunningen.

Het feit dat in artikel 8 §1, eerste lid duidelijk melding gemaakt wordt van 'de vermindering van ruimte voor het watersysteem' impliceert dat de decreetgever dit geval duidelijk aangemerkt heeft als een van de schadelijke effecten op het watersysteem.

Daarenboven voorzag de decreetgever expliciet het instrument 'compensatie' dat door de vergunningverlener kon opgelegd worden.

Nergens evenwel blijkt uit de bepalingen van artikel 8 dat dit enkel maar zou gerelateerd kunnen worden aan de stedenbouwkundige toestand.

Zoals hierboven uiteengezet staat de vergunningverlener zowel in voorliggende zaak als in de voorafgaande milieuvergunningen niet stil bij die vermindering aan ruimte voor het watersysteem ten gevolge van de ruimte die de opgeslagen stoffen innemen. Dit betekent op zijn minst al een schending van de §1 van dit artikel 8.

Het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij d.d. 17/5/2013 heeft het schadelijk effect door de grondwaterwinning onderzocht en heeft nog enkele elementen m.b.t. de opvang en hergebruik van hemelwater aangestipt.

Het advies van de nv Waterwegen en Zeekanaal d.d. 1/10/2013 stipt aan dat het gebied effectief overstromingsgevoelig is en overloopt het volgende:

De volgende gegevens zijn relevant voor de watertoets:

- De aanvraag heeft betrekking op de hernieuwing van de milieuvergunning. T.o.v. de laatste milieuvergunningen zijn er geen toestellen en/of opslagplaatsen bijgekomen;
- Er worden geen bijkomende gebouwen voorzien;
  Voor het parkeren van bedrijfsvoertuigen worden er bijkomende parkeerplaatsen voorzien op de bestaande verharding;
- Het gezuiverde bedrijfsafvalwater (potentieel verontreinigd hemelwater dat op de betonverharding terechtkwam waar gevaarlijke producten worden opgeslagen) en de overloop van de hemelwaterputten wordt geloosd in de Gaverbeek;
- Er worden geen ondergrondse constructies voorzien.

Het projectgebied ligt voor 95% in effectief overstromingsgevoelig gebied, voor 40% in een risicozone voor overstroming en volledig in recent overstroomd gebied (ROG), waaronder in 2010. De percelen zijn gelegen in van nature overstroombaar gebied (NOG) vanuit de waterloop, grotendeels binnen het winterbed van de Dender.

Het projectgebied ligt in infiltratiegevoelig gebied (zeer sterk gleyige kleibodem, uiterst natte kleibodem en deel antropogene, bebouwde grond) dat zeer gevoelig is voor grondwaterstroming (type 1).

M.b.t. de waterbeheerplannen staat dit advies enkel stil bij het aspect 'hemelwater'.

Finaal luidt de beoordeling van deze adviesverlener, m.b.t. de verenigbaar van het project met het watersysteem, als volgt:

De milieuvergunningsaanvraag betreft enkel een hernieuwing van de bestaande vergunning, waarbij enkel bijkomende stelplaatsen voor bedrijfsvoertuigen en een uitbreiding met een toestel voor de mechanische behandeling van boomschors worden aangevraagd (toestel was al op het bedrijf aanwezig maar was niet in de vergunning opgenomen). Er is geen stedenbouwkundige vergunningsaanvraag aan de milieuvergunningsaanvraag gekoppeld, aangezien er geen veranderingen aan de hoeveelheid verharding of aan de gebouwen gepland zijn. De bijkomende parkeerplaatsen worden op de bestaande betonverharding voorzien en het hemelwater dat hierop valt wordt nu reeds als potentieel verontreinigd beschouwd en als bedrijfsafvalwater behandeld. Er zal door de aanvraag dan ook geen impact zijn op het overstromingsregime, het afstromingsregime, de infiltratie naar het grondwater en de oppervlaktewaterkwaliteit. De aanvraag is verenigbaar met de beginselen en doelstellingen in artikel 5 en 6 van het 'Decreet Integraal Waterbeleid'.

Ook dit advies vertrekt van het foutieve uitgangspunt dat het een hernieuwing betreft van een sinds 1994 vergunde inrichting en gaat er aldus vanuit dat de watertoets in de voorgaande milieuvergunningen correct zou zijn uitgevoerd. Zoals reeds aangehaald, is het duidelijk dat de vergunningverlenende overheid vroeger en nu geen aandacht heeft gehad voor dat verlies aan overstromingsruimte. Voor die advies- en vergunningverlenende overheden betekenen die opgeslagen stoffen en materialen geen vermindering aan ruimte voor watersysteem. Ze lijken dus van mening dat enkel 'vaste - stedenbouwkundige - constructie' (i.c. gebouwen en verhardingen) zo een vermindering van ruimte voor het watersysteem kunnen impliceren. Dit is een fout uitgangspunt. De vermindering aan ruimte voor het watersysteem is hier zeker relevant en immens, gelet op het feit dat met voorliggende vergunning voor een totaal van meer dan 68 miljoen liter ruimte beschikbaar wordt om diverse stoffen en materialen op te slaan".

27. De verwerende partij repliceert vooreerst dat het voorwerp van de bestreden vergunning slechts het verder exploiteren en zeer beperkt veranderen van de inrichting is die er reeds sinds 1994 is gevestigd en stelselmatig werd uitgebreid en waarvoor stedenbouwkundige en milieuvergunningen werden verleend. Er werd geen uitbreiding van de opslagcapaciteit van de verschillende stoffen verleend. Enkel de hernieuwing van de reeds vergunde capaciteit werd vergund zodat er geen verlies aan overstromingsruimte is en compensatie derhalve niet nodig is. Zij verwijst naar de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de vergunningverlenende overheid wel degelijk een watertoets heeft uitgevoerd, "enerzijds zich baserend op wat er bij vroegere (milieu- en stedenbouwkundige) vergunningen werd gesteld en anderzijds afgaand op de

gegevens in het voorliggende dossier dat - zoals eerder gezegd - geen enkele wijziging inhoudt ten aanzien van de bestaande, vergunde situatie, milieuhygiënisch noch stedenbouwkundig".

28. Volgens de tussenkomende partij "is er geen sprake van een toegenomen overstromingsrisico", maakt de verzoekende partij "niet aannemelijk dat de conclusies van de adviserende en beslissende instanties onjuist zijn of op onzorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen", "bevat de bestreden beslissing een uitgebreid, grondig en gemotiveerd watertoetsonderdeel", wordt "in de bestreden beslissing terecht [...] opgemerkt [...] [dat] er geen wijzigingen [worden] aangebracht aan gebouwen of verhardingen waardoor de effecten van de inrichting op het overstromingsrisico voor de omgeving niet zullen wijzigen" hetgeen door de verzoekende partij niet wordt weerlegd. "De bestreden beslissing betreft grotendeels een hervergunning van de bestaande en vergunde situatie, met een beperkte uitbreiding van het vermogen van een bepaalde machine (eigenlijk een regularisatie van het vermogen van de opzaklijn voor boomschors) en een kleine wijziging (de spreiding van de al vergunde parkeerplaatsen)". Zij benadrukt nog "dat turf en boomschors natuurlijke producten zijn en geen 'nutriëntenbommen' zoals ten onrechte wordt beweerd. De vergunde opslag van meststoffen gebeurt verpakt en in silo's, op een hoogte van 5 meter" en dat haar terrein "is voorzien van voldoende buffer- en bergingscapaciteit in geval er zich toch een overstroming zou voordoen en de nodige maatregelen zijn genomen om terugspoelen tegen te gaan, zodat er geen effecten op de waterhuishouding kunnen voordoen".

29. De verzoekende partij dupliceert dat "in de tijdelijke vergunning anno 2011 (geldig tot juni 2014) voor het eerst sprake [was] van opslag en verwerking van potgrond en turf" zonder "melding [...] van de hoeveelheden die vergund werd voor beide stoffen" en dat "nu een onbeperkt volume van potgrond en turf vergund [werd] voor een duur van 20 jaar". In de bestreden vergunning is "geen enkele voorwaarde opgelegd om er voor te zorgen dat die loods waterdicht afgesloten kan worden". Zij stelt dat het noodplan voor overstromingen hooguit

bedoeld is om mensen in veiligheid te brengen maar geenszins om alle opgeslagen stoffen te verwijderen bij dreiging tot overstroming.

30. De tussenkomende partij voegt in de laatste memorie toe dat aan de problematiek van verlies aan ruimte voor het watersysteem als gevolg van de opgeslagen stoffen en van de mogelijke gevolgen voor de omgeving wanneer de opgeslagen stoffen in contact zouden komen met overstromingswater ook uitvoerig aandacht is besteed bij de natuurtoets in de bestreden beslissing, dat de adviezen van ANB, de NV Waterwegen & Zeekanaal en de provinciale Milieuvergunningscommissie ingaan op de water- en overstromingsproblematiek, en dat het verhoogde overstromingsrisico niet wetenschappelijk is bewezen.

Beoordeling

31. Artikel 8, § 1, eerste lid, DIWB bepaalt dat de overheid die moet beslissen over een vergunning als vermeld in artikel 8, § 5, DIWB, er zorg voor draagt, door het weigeren van de vergunning dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor het watersysteem, gecompenseerd.

Artikel 8, § 5, eerste lid, 3° DIWB bepaalt dat de milieuvergunning als vermeld in artikel 4, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna: milieuvergunningsdecreet) - “voor zover als relevant, gelet op het voorwerp van de vergunningsaanvraag" - aan de watertoets wordt onderworpen. Artikel 4, § 1, van het milieuvergunningsdecreet legt de verplichting op van een voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid voor het exploiteren of veranderen van een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse. Het in artikel 8, § 5, eerste lid, 3°, DIWB bedoelde relevante voorwerp van de vergunningsaanvraag heeft betrekking op de inrichting waarvoor de vergunning

wordt gevraagd en de in artikel 3, § 2, 17° DIWB bedoelde schadelijke effecten van de exploitatie ervan.

Een schadelijk effect is luidens artikel 3, § 2, 17° DIWB “ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte gebouwen en infrastructuur, gelegen buiten afgebakende overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen”.

Artikel 8, § 5, vierde lid, in fine, DIWB laat toe dat in geval van een hernieuwing van de milieuvergunning de vergunningverlenende overheid kan “oordelen dat een eerder uitgevoerde watertoets volstaat” en bevestigt aldus de voormelde regel in artikel 8, § 5, eerste lid, 3°, DIWB.

Niet het feit dat de hernieuwing van een milieuvergunning niet gepaard gaat met “verlies aan overstromingsruimte” in vergelijking met de initieel vergunde toestand is in het licht van het voorgaande relevant, maar wel het antwoord op de vraag of de verdere exploitatie van de inrichting een vermindering van ruimte voor het watersysteem teweegbrengt die er niet zou zijn zonder die exploitatie en of er, in voorkomend geval, daardoor een schadelijk effect kan ontstaan. In dat laatste geval moet de vergunningverlenende overheid er dan zorg voor dragen, door de vergunning te weigeren of door gepaste voorwaarden op te leggen, dat dit schadelijk effect niet ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt, en indien dit niet mogelijk is moet de vermindering van de ruimte voor het watersysteem worden gecompenseerd.

32. Artikel 8, § 2, eerste lid, DIWB bepaalt dat de beslissing die de overheid neemt in het kader van artikel 8, § 1, DIWB wordt gemotiveerd, waarbij

in elk geval de doelstellingen en de beginselen van het integraal waterbeleid worden getoetst.

Onder die doelstellingen van het integraal waterbeleid worden luidens artikel 5, eerste lid, 6°, c) en d), DIWB onder meer begrepen:

> "het terugdringen van overstromingsrisico's en het risico op waterschaarste door :
>
> [...]
>
> c)
>
> zoveel mogelijk ruimte te bieden aan water, waarbij het waterbergend vermogen van overstromingsgevoelige gebieden zo veel als mogelijk gevrijwaard wordt en watergebonden functies van de oeverzones en overstromingsgebieden worden behouden en waar nodig hersteld;
>
> d)
>
> de negatieve gevolgen die overstromingen buiten de afgebakende overstromingsgebieden met zich meebrengen voor de gezondheid van de mens, het milieu, het cultureel erfgoed, de economische bedrijvigheid en de vergunde of vergund geachte gebouwen en infrastructuur, te beperken".

Artikel 3, 59°, DIWB, definieert "overstromingsrisico" als "de kans dat zich een overstroming voordoet in combinatie met de mogelijke negatieve gevolgen van een overstroming voor de gezondheid van de mens, het milieu, het cultureel erfgoed en de economische bedrijvigheid".

33. De watertoets in de bestreden beslissing komt niet verder dan een beoordeling van de afvoer van het hemelwater dat afstroomt van gebouwen en verhardingen. Alhoewel er uitdrukkelijk wordt aangenomen dat "de inrichting voor het grootste deel [is] gelegen in effectief overstromingsgevoelig gebied, volledig van nature overstroombaar gebied (NOG)", wordt volstaan met de vaststelling dat "het bedrijf op de betreffende locatie reeds actief is sinds 1995" en dat voor de uitbreidingen ervan "milieu- en stedenbouwkundige vergunningen [werden] verleend", en met de conclusie dat er "geen wijzigingen worden aangebracht aan gebouwen of verhardingen waardoor de effecten van de inrichting op het overstromingsrisico voor de omgeving niet zullen wijzigen". De watertoets in de bestreden beslissing besteedt aldus geen aandacht aan de vermindering van

de ruimte voor het watersysteem als gevolg van de vergunde opslag van diverse stoffen (randnr. 6) die onmiskenbaar een vermindering van ruimte voor het watersysteem teweegbrengt. In geen van de vergunningen tot verandering van de basisvergunning van 13 juni 1994 of van de stedenbouwkundige vergunningen waarnaar de bestreden beslissing verwijst, werd eerder onderzocht of deze vermindering van ruimte voor het watersysteem te dezen als een schadelijk effect moet worden beschouwd. De verwijzing door de verwerende partij naar de “bespreking bezwaren openbaar onderzoek” en “bespreking beroepschrift” doet niet anders besluiten omdat daarin ook wordt aangenomen dat de vergunde aanvraag ten opzichte van de eerder vergunde toestand geen wijzigingen aanbrengt aan het overstromingsrisico voor de omgeving. De verwijzing door de verwerende partij naar de natuurtoets in de bestreden beslissing kan aan deze vaststelling evenmin verhelpen vermits de natuurtoets na de vaststelling dat het bedrijf “in een gebied gevoelig voor overstromingen vanuit de Dender” is gelegen en dat bij overstromingen “het mogelijk [is] dat een deel van de potgrond, turf opgelost wordt in het Denderwater” niet verder komt dan de overweging dat “de kans minimaal [is] dat dit een verrijking zal veroorzaken van het beschermde gebied met een wijziging van vegetatie tot gevolg”.

De bestreden beslissing werd aldus genomen met schending van artikel 5, eerste lid, 6°, c) en d), artikel 8, §1, eerste lid, artikel 8, § 2, eerste lid, artikel 8, § 5, eerste lid, 3° en artikel 8, § 5, vierde lid, in fine, DIWB.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 6 februari 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 2 september 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Van Israël voor het verder exploiteren en

veranderen van een inrichting voor de opslag, verpakking en verkoop van potgrond, meststoffen, turf en boomschors, gelegen aan de Gaverstraat 41 in Geraardsbergen, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 694,54 euro, verschuldigd aan de verzoekende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie mei tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Eric Brewaeys**